

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ν. 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΓΛΑΔΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Δεκτῶν 20
261—Γραφείον δδ. Ερμοῦ—261

Ἡ δργὴ πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντα τὰ πνεύματα, ἐπασχολοῦνται ἐκ τῆς ταραχῆς, καὶ σκοποῦνται ἐξώθησιν, ἄμυναν, δυσαρέσκειαν καὶ ἐκδίκησιν. Εἶναι μικρὰ μανία, καὶ αἰώνιος ἔχθρὸς τῆς συνδιαλέξεως καὶ τερπνῆς συνομιλίας· ἐπιδιώκει τὸν ἴδιον σκοπὸν μέτα πάσης ζέσεως, διορατικότητος καὶ δραστηριότητος, καὶ μετὰ ταχυτέρας κινήσεως λίαν θερμοῦ καὶ ἥλοιωμένου αἵματος. Εἶναι πυρετὸς ἐν τῇ καρδίᾳ, ἔξαψις ἐν τῇ κεφαλῇ, πῦρ ἐν τῷ προσώπῳ, ἔφορος ἐν τῇ χειρὶ, καὶ καθολικὴ μανία· ἐπομένως οὐδέποτε δύναται ὁ ὑπ’ αὐτῆς κατεχόμενος νὰ ἔχῃ διάθεσιν νὰ προσευχῇ. Διότι ἡ προσευχὴ εἶναι ἡ εἰρήνη τοῦ πνεύματος ἡμῶν, ἡ ἡρεμία τῶν λογισμῶν ἡμῶν, ἡ ὁμαλότης τῆς ἀναμνήσεως, ἡ ἔδρα τῆς σκέψεως, ἡ παύσις τῶν φροντίδων ἡμῶν, καὶ ἡ γαλήνη μετὰ τὴν ἐν ἡμῖν τρικυμίαν· ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ ἔξαγόμενον ἡσύχου νοὸς, ἀταράχων λογισμῶν· εἶναι ἡ θυγάτηρ τῆς εὐσπλαγχνίας καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς γλυκύτητος· ὁ παρακαλῶν τὸν Θεόν μετ’ ὅργης, ἢτοι, μετὰ τεταραγμένου καὶ ἐν ἀνωμαλίᾳ διατελοῦντος πνεύματος, εἶναι ὡς τὸν ἀποσυρόμενον ἐν μάχῃ ὅπως συλλογισθῇ, τὸν κατασκηνοῦντα ἐν τῷ στρατοπέδῳ στρατοῦ, καὶ τὸν ἔκλεγοντα φρουράν ἐν τοῖς μεθορίοις ὅπως μείνῃ ἐν αὐτῇ ἡσυχος. Ἡ δργὴ εἶναι ἐντελῆς ἀπαλλοτρίωσις τοῦ νοὸς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐπομένως εἶναι ἐναντία πρὸς τὴν προσοχὴν ἐκείνην, ἢτις παρουσιάζει τὰς δεήσεις μας κατ’ εὐθεῖαν γραμμήν πρὸς τὸν Θεόν. Οὕτω δὲ εἰδον ἐγὼ κορυδαλὸν ἐγειρόμενον ἀπὸ τῆς χλοερᾶς αὐτοῦ κλίνης, καὶ ὑψούμενον

πρὸς τὰ ἄνω, καὶ ψάλλοντα ὡς ὑψοῦτο, καὶ ἐλπίζοντα νὰ φύσῃσι εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐγειρόμενον ὑπεράνω τῶν νεφῶν ἀλλὰ τὸ δυστυχεῖς πτηνὸν ἐξεδιώχθη ὅπιστα ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς βοῆς ἀνατολικοῦ ἀνέμου· τῆς δὲ κινήσεως αὐτοῦ γενομένης ἀτάκτου καὶ ἐπισφαλοῦς, κατεργόμενον πλειότερον ἐν πάσῃ πνοῇ τῆς τρικυμίας ἡ ὅσον ἡδύνατο γὰρ κρατηθῆ διὰ τῆς ἰσορροπήσεως καὶ συχνῆς ζυγίσεωστῶν πτερύγων του, ἐωσοῦ τὸ μικρὸν πλάσμα ἡναγκάσθηνὰ καθίση καὶ συσταλῆ, ἐωσοῦ τὴν θύελλα παρῆλθεν. τότε δὲ ἐξετέλεσεν εὐτυχῆ φυγὴν, καὶ ἐγερθὲν ἔψαλε, ὡσανεὶ εἴχε μάθει τὴν μουσικὴν καὶ τὴν κίνησιν παρὰ τινος ἀγγέλου.*

«Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι τοὺς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαρόντας ὁσίους χεῖρας χωρὶς ὄργης καὶ δισταγμοῦ.»

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ ΣΠΟΓΔΑΣΤΟΥ.

[Συνέγεια καὶ τέλος].

«Θεά, ἀπεκρίθη τότε ἐκείνη μετὰ συστολῆς, παρῆλθον οἱ χρόνοι, καθ’ οὓς τὰ τέκνα τῆς δύσεως τὰ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς μούσης ἐκτραχέντα ἐτείνον πρός με χειράς ἀρωγούς. Οἱ εὐγενεῖς ἐκεῖνοι ἀνδρες, ὃν τὰ ὄνοματα ἀδένατα ἀείποτε τηρῶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου, πρὸ πολλοῦ ὑπέστησαν τὴν εἰς τοὺς θνητοὺς ἀναπόρευκτον μοῖραν· καὶ νῦν, διτε ὄριζων πολυτάραχος ἀνοίγεται εἰς τὸ στάδιον τῆς φιλοδοξίας, διτε τὸ συμφέρον μόνον ψυχρὸν καὶ ἀπαθέτοντος τὸ αἰσθημα τῆς δικαιοσύνης, νῦν βέβηλος γλώσσα ἀποκαλεῖ τὴν χώραν μου, χώραν ληστῶν καὶ βαρβάρων, νῦν οἱ τὸ βασίλειόν μου φειδωλῶς διαχαράζαντες μειδιῶσι σκω-

* Jeremy Taylor.

πτικῶς διὰ τὴν σμικρότητά μου. Ἀναξίοπαθοῦσα λοιπὸν καὶ παραγγωρίζομένη ὑπὸ τίνος θέλω ἐνισχυθῆ κατὰ τὴν ἀγίσσον ταῦτην πάλην;

«Θάρρει, ὡς τεθλιψμένη γύναι, ή Πρόνοια μάτην δὲν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἑλληνα τὴν φιλοπατρίαν, ὡς τὸ ιδιάζον αὐτοῦ χαρακτηριστικόν. Μακρὰν εἰς τὰ ἀπώτατα μέσον τοῦ κόσμου οὗτος εὑρισκόμενος σκιοτάτη ὁ-

τατά μερικού του κυρίου υπότιμου ευρωπαϊκού σχεδιαστή σάκις άκούει τὸ ὄνομα τῆς γενεθλίου αὐτοῦ γῆς.³ Ως Έλλάς, τὰ τέκνα σου πανταχοῦ τῆς ὑρηλίου διεσπαρμένα πρὸς σέ, τὴν ποθεινὴν των μητέρων, στρέζουσι μετὰ στοργῆς τὸ βλέμμα, καὶ μετὰ μόχθων καὶ κινδύνων τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἐπὶ ζένης συνάζοντα, προσέρχονται τέλος ίνα καταθέσωσι παρὰ τοὺς πόδας σου τοὺς καρποὺς τῶν κόπων των! Ω, εἰθε ποτὲ ὁ φιλονερὸς τῶν παθῶν δαίμων νὰ μὴ μολύνῃ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ Ἐλληνος τὴν ιερὰν ταύτην ἀγάπην! εἴθε οὐδεὶς ἔξι αὐτῶν νὰ μὴ ἀνταλλάξῃ ποτὲ τὴν δικαίαν κατὰ τῶν διωκτῶν τοῦ Ἐλληνισμοῦ ἀγανάκτησιν ἀντὶ οὐδεμιᾶς ἀνθρωπίνης εὐτυχίας οἰσασθήποτε. Αναριθμητα στιφη βαρβάρων σε κατεπάτησαν ἀνηλεῖς, νεκρικὸς πέπλος ἐκάλυψε τὴν μαρανθεῖσαν μορφὴν σου, ἀλλὰ δύναμις θεία ὠραίαν καὶ πάλιν σε ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀλληγενῆς σου ἐκείνης νάρκης. Μή φοροῦ· ἔχων ξένοι λαοὶ διήρπασαν τὰ προγονικά σου κειμήλια, ἔὰν οἱ Ὀλύμπιοι τὴν βαρβαρότητα δικψυγόντες εὗρον ἀσυλον εἰς τὰς μεγαλοπόλεις τῆς Δύσεως, ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸν σκυθρωπὸν ἐκείνον οὐρανὸν εὑρισκόμενοι ποθοῦσι πάντοτε τὸν γλυκὺν τῆς φίλης πατρόδοξ των οὐρανῶν. Ο δαίμων τῆς καταστροφῆς ἐπεκάθισεν βαρὺς εἰς τὰ μνημεῖα τοῦ παρελθόντος μεγαλείου σαμ· σωρὸὶ ἐρειπίων κείνται περὶ ἐμὲ τὰ εἰς τὴν σοφίαν ἀφιερωθέντα τεμένη, ἀλλ' ἐνταῦθα εἰς τοὺς προσφιλεῖς μοι τούτους τύπους ἀγαπῶ πάντοτε νὰ περιφέρωμαι ἀνχπολοῦσκε τοὺς χρόνους καθ' οὓς ἡ χαρίεσσα Νίκη μειδιώσα ἔτεινε πρός με τὸν στέφανον τῆς δόξης. Ἀλλ' ὁ προσφιλής μοι ἐκεῖνος ἄγγελος ἐκτείνα; τὰς γρυπᾶς πτέρυγάς του ἀπέπτη περίλυπος μακρὰν τῆς κειρὸς μου δὲ Ἐλληνισμὸς ὁ ὑπερηρηάνως τὸν κόσμον διατρέξας ωχριδὸν νῦν καὶ κλονίζεται τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀγωνιζόμενος ἀγῶνα, καὶ ἐνῷ οἱ λαοὶ, οὓς διέτωσεν ἐκ τῆς βαρβαρότητος; μετ' ἐγωϊστικῆς ἀπαθείας θεωροῦσι τὸ σπαραξικάρδιον τῆς ἀγωνίκης του θέσμων, αἱ σκιαὶ τῶν διδασκάλων τῆς ἀνθρωπότητος παρωργισμέναι ἔχεγειρονται ἐκ τῶν

Ταύτα είπονται ή 'Αθηνά μετὰ φωνῆς βροντώδους ἀνέλαβε τὴν παρὰ τοὺς πόδας τῆς ἀσπίδα καὶ ἀπεμακρύνθη μὲν βῆμα βροῦ καὶ μεγαλοπρεπές. Ἐκλαγῆσά τότε τὸ δέραι τυγχανούσθεν ἐπὶ τῆς γουρδῆς ἀσπί-

«Αλλ᾽ ὁ θεός οἱ καταγγένειοι συνδυασμοὶ τοῦ ἔχθρου μου πρὸ αἰώνων πλέκονται κατ᾽ ἐμοῦ. Ἡ ἀπλησία δάκνει ὡς ἔχιδνα τὴν αἰμοχαρῆ αὐτοῦ καρδίαν καὶ τὸ κράτος αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς κατά-

εκοπίκις φρουρούμενον ἐκτίνεται ἀχανές, ἀπειρόσι-
στον μέχρι τοῦ σημείου καθ' ὃ ἡ φύσις ἀρνεῖται νὰ
διώσῃ ζωὴν. Ἐθνὴ ἀναρίθμητα χλίνουσιν ἔντρομα τὸν
φυγεγκ, ὅσάκις προφέρουσι τὸ διορμα τοῦ ἀγερβῶνου

τοὺς δακρύουτας ὄφθαλμούς της· μοι εἶπε μετὰ
τῆς γλυκείας ἀλλ' ἐπιτελτικῆς· οὐ τοσαῖτον τοῦ
Ω πᾶς Μακεδόν, η χώρα ἐν τῇ εἰδεστὸ τῷ φᾶσι στε-
ει ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν θερζόντων αὐτὴν καὶ σὺ
εὑδῆς ἐνταῦθα μικρόψυχῶν καὶ εἰς ἀγόνους σκέ-
κατατρίβων τὸν χρόνον; Ἀπορεῖς πρὸς τὸν
πῆς; ἀλλὰ μὴ λημόνει διτὶ ὁ Ἑλλην τοῦ στα-
αύτοῦ ἀρχόμενος εἰς τὴν πατρίδα του μόνην ὁ-
ρει ν' ἀποδέπη.

εθελιμένη και δειλιδσα ἀπέρχομαι ἐκεὶ ἔνθα ή
ἢ τῆς θεᾶς μὲ καλεῖ, ὡς τέκνα τῆς Ἐλλάδος, ὃ
γονοι τῶν Μαραθωνομάχων ἀκολουθήσατε τὴν
οὐσαν πατρίδα σας. Δὲν σάς ὑπόσχομαι αἰλέος,
σάς ὑπόσχομαι στέφανον, ἢ παγετώδης πνοὴ τοῦ
οδοῦ ἀπεμάρανε καὶ τὰς τελευταῖς μου δάφνας,
” ὁ Ἐλλην ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἔργαζόμενος, αἰσχύ-
να κατέλθη μέχρι επών· ἐπιθυμιῶν τῆς μικροφύ-
μιας. Ἰδετε ποία ἐπιγραφὴ σταματᾷ τὸν διαβά-
την τῆς γῆς, ἵτις καλύπτει τὰ ὅστα τῶν ὑπὲρ ἐ-
πειρίας πεσόντων; Ἡ σελήνη μόνη ἐν μέσῳ τῆς
νυκτὸς ἀποκαλυπτομένη μετὰ σεβασμοῦ
ερετᾷ τοὺς τόπους ἔνθα κοιμῶνται οἱ τῆς νεωτέ-
ριστορίας ἥρωες! Ἀλλ’ ίκανη δόξα εἶναι διὰ τὰ
οὗ ἐκεῖνα τέκνα μου ἢ συναίσθησις τοῦ δτι ἀνα-
ονται ὑπὸ τὸν αἴθριον τῆς Ἐλλάδος οὐρανόν, ἐπὶ¹
γῆς, ἣν ἐξηγόρασαν διὰ τοῦ ἰδίου των αἵματος.
αγε καὶ σὺ εἰς τὸ πεδίον τοῦ κινδύνου, ὅπαγε
νον ἀτυχές, ὑπὲρ τοῦ διανοητικοῦ τούτου ἀγώνος
ζόμενον νὰ προσφέρῃς τὴν ζωήν σου ὡς δλοκαύ-
α ἐπὶ τῶν ἐξυβριζομένων βωμῶν μου. Καὶ δταν
οὐδὲκώς καὶ τεθλιμένος κλίνης ἵνα ἀναπαυθῆς, ὡς
ταύτεται ὁ μαχητὴς ἐν μέσῳ τῆς κλαγγῆς τῶν
νυν, δταν μόνος καὶ μακρὰν τῶν φιλτάτων σου
ίσης πρὸς τὸν ἄγγελον τοῦ θανάτου μὴ μικροψυ-
γῆς διὰ μέσου τοῦ νεκρικοῦ σκότους θέλεις διακρί-
σαι πάλιν τὴν παρήγορον τῆς πατρίδος σου μορ-
φῆς ὡς ἡ Ἄρτεμις τὸν πιστὸν αὐτῆς λάτρην,
ι σε περιπτύξῃ φιλοστόργως εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς
ἢ τὴν θντάτην ἐπὶ γῆς στηγμήν σου. Τὸ χῶμα
Μακεδονίας θέλει σε ἀποχωρίσει διὰ παντὸς ἀρ'
ἢ καρδία σου ἔχει φίλτατον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκεῖ,
παντὸς θέλεις ἐγκαταλείψει ἐρήμους ἐπὶ τοῦ ἀ-
νθρώπου εὔδαιμονίας των ἄγγελον, τὸν γλυκὺν τῆς
των προτάτην· ἀλλὰ θάρρει, εἶναι γλυκὺς ἐπί-
καὶ ναϊδύτως δὲ τὸ θάνατον· ἐπί τοῦ θάνατον· ἐπί τοῦ θάνατον·

καὶ γαληνὸς οὐ υπέρ ερουσαντοῦ; Επὶ τού
εινοῦ σου τάφου ἀπωρφανισμέναι καρδίαι, θέλουσι
οἱ ὡς σπονδᾶς τὰ θερμὰ δάκρυα τοῦ ἄλγους των,
ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἔκεινοι τῆς οὐκεῆς στοργῆς, παῖς
ψυμένος ἀνακαλῶν τοὺς χαρακτήρας τῆς μορφῆς
κλέοντα γόνυ μετὰ σεβασμοῦ, θέλει δείποτε ἐμ-
σθαι τὴν πρὸς τὴν πατριδὰ του ἀγάπην.

αθεῖα τότε σιγὴ διεδέχθη τοὺς λόγους τῆς ἐκείνης, ιθέλνσα νὰ τῇ δύμανήσω ἀλλ᾽ ή συγχίνησις μὲν ἔγινεν. Η νῦν εἶχεν ἀπέλθεις ζωρεψά και θυελλώδης, οι τινὲς ἀστέρες τρέμοντες ἔλαμπον ὑπεράνω τῶν

τόπων ἔκεινων. Ἐκπληκτος ἡγέρθην τότε παρευθὺς καὶ λίνας γόνου ἀνεφύνησα.

“Ω Θεέ, μυστηριώδης Πρόνοια, ή ἐπὶ τὰς τύχας
ἡ σὲν ἔθνῶν ἐφορεύουσα, Σὺ δὲ διὰ τῶν ἀνεξερευνήτων
θου βούλων ἐν μέσῳ τρικυμιῶν καὶ κινδύνων τὴν εὐ-
δαιμονίαν τῆς ἀνθρωπότητος παρασκευάζων, Σὺ μό-
νος ἐν μέσῳ τῆς συγῆς τῆς νυκτὸς εἰςαὶ ὁ μάρτυς τῆς
πεποφάσεως μου. Ὁμηνώ ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύ-
της ἀφεόρω ἐμάυτὸν ὑπὲρ τῆς φίλης πατρίδος καὶ
ἄν ποτε λησμονήσω τὴν ὑπόσχεσίν μου ταῦτην, ἐάν
ἰ λογισμοὶ μου ἀπομακρυνθῶσι ποτε ἀπὸ τῆς τύχης
της, εἰς τὰ σκότει ἔνθα ὁ ἐνάρετος ἀναπαύεται, ἐκεῖ
ὅψις τῆς ἀλγούστης πατρίδος, ἃς ἔλθην νὰ κατατά-
άξῃ τὴν ἡσυχίαν μου, ἐκεῖ ἡ μάστιξ τῆς συνειδή-
σεως, ἡ ἀδυσώπητος Ἔριννος, ἃς διεγείρῃ τὴν ἐπίση-
μον καρδίαν μου.”

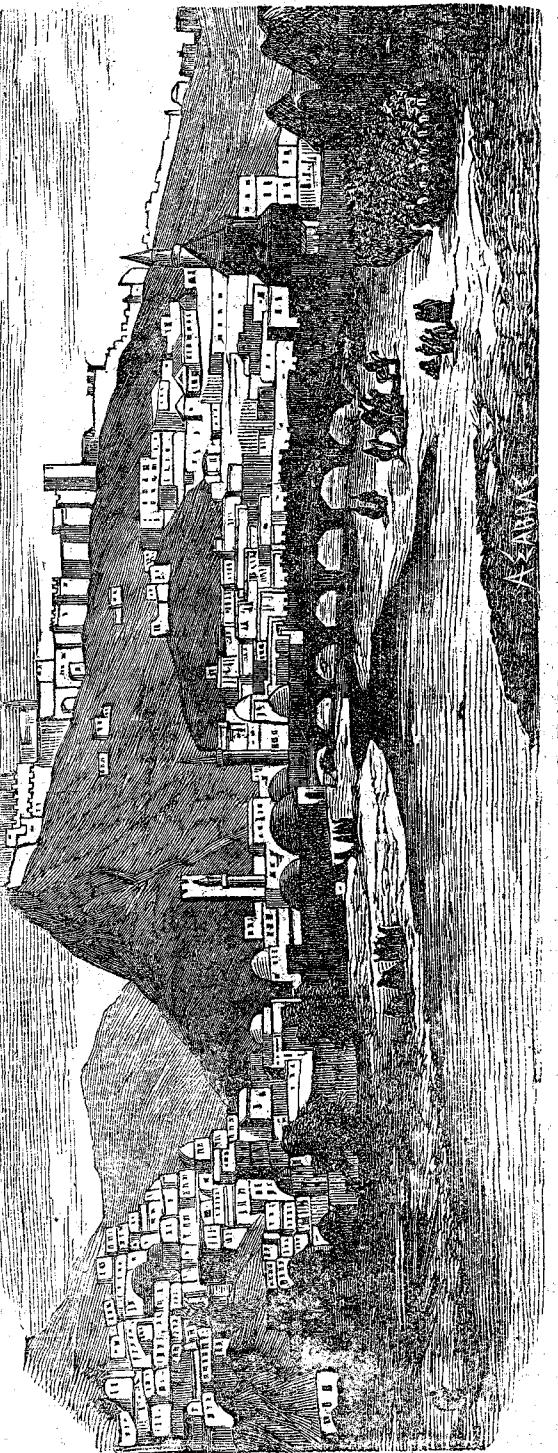
Εἶπον ταῦτα καὶ καταβὰς βραδέως τὸν λόφον τῆς
Ακροπόλεως διηηύθυνθη σύνοντος καὶ ἐκπεπληγμένος
τρόπος τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδού διατὶ ἡ ἡμέρα ἐ-
κείνη διὰ παντὸς μένει ἀνεξάλειπτος ἐκ τῆς μνήμης
μου. Ἰδοὺ τίς ἀντὶ φίλου, ἀντὶ πατρός, μοι ἔδειξε τὴν
δόν, ἣν ὥφειλον ν' ἀκολουθήσω, καὶ ἔκτοτε πρὸς τὴν
τεθλιψμένην ἐκείνην μορφὴν στρέφω ἀπαύστως καὶ
τκέψεις καὶ αἰσθήματα. Ἀλλ' εἴθε ἡ διαδεχθησομένη
τὴν καθ' ἡμᾶς γενεάν, νεολαία, εὐτυχεστέρα ἡμῶν νὰ
διηνῆθῃ ποτε ν' ἀπομάξῃ τῆς ἀλγούστης πατρίδος τὸ
τάχρον, εἴθε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀκάματοι τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ ἀπόστολοι ἐκ τῶν διδασκαλείων τῆς Ἑλλά-
ς ὄρμωμενοι, νὰ φέρωσι τὰ νάματα τῆς παιδείας
τρόπος τοὺς διψαλέους ἀδελφούς εἴθε Ἐλληνίδες ἐπὶ τῇ
θυμικότητι αύτῶν σεμνυνόμεναι, νὰ τείνωσιν χείρας
ρωγούς πρὸς τὰς ἐν τῇ δαιιλωσύνῃ ἀδελφάς· εἴθε
έλος κάγῳ, τὸ ἐπίπονον τοῦ βίου διαινῶν στάδιον,
ἢ ἵδω ὑποφῶσκον τὸ λυκανυγές τῆς ἀναγεννωμένης
πατρίδος καὶ εἰς τὸ παρήγορον ἐκεῖνα δέαμα ἐπανα-
άυνων τὸ βλέμμα, νὰ κλείσω τοὺς ὄφειλμούς εὔελπις
τι ὁ ἀστήρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ δέλει καὶ πάλιν ἀνατεί-
ει ζωγόνος καὶ τηλαυγής! γένοιτο, γένοιτο!

Τέλος τῆς χροίας Α., Γ., Η.

TO KAPE

ό πρὸ μικροῦ ἀλαθέν Κάρες εἶναι τὸ ἴσχυρίτερον
πριον τῆς Ἀρμενίας, ἡ δὲ ὁμώνυμος πόλις θεωρεῖ-
παρὰ τῶν Μουσουλμάνων ὡς ἄγια, διότι περι-
ει τοὺς τάφους τῶν ἀγίων τοῦ Ἰσλάμ καὶ τὰ ση-
τικότερα τεμένη. Κατὰ τὸν ἐνδέκατον αἰώνα τὸ
ἐκυριεύθη, ἡ δὲ πόλις ἐλεγχατήθη παρὰ τῶν
γιούκων. Κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰώνα ἐκυ-
ριεύθη ἡ πόλις οἱ Μογγόλοι, καὶ περὶ τὸ 1387 τὸ τε
πριον καὶ ἡ πόλις κατεστράφησαν, κατόπιν ὅμως
κοδομηθήσαν. Τῷ 1735 ὁ σάχης Ναζίρ, μετὰ
χιλιάδων ἀνδρῶν, ἐπολιόρκησε τὸ Κάρες, ὥπερ
θη, χάριν τῆς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Περσίας διω-
ργηθείσης συνθήκης. Τῷ 1828 τὸ Κάρες ἐπολιορ-

κήθη παρά τῶν 'Ρώσσων' μετὰ μικράν δὲ ἀντίστασιν, παρεδόθη, διότι ὁ Ὀθωμανὸς διοικητὴς δὲν ἐφόρητος νὰ ὀχυρώσῃ τὴν ἀκρόπολιν. Κατὰ τὸν πόλεμον

ΤΟ ΚΑΡΩ

τοῦ 1853 τὸ Κάρως ὑπῆρξε τὸ θέατρον ἡρωϊκῆς ἀντιστάσεως. Τὰ τουρκικὰ στρατεύματα, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βασιλίφ πατοῦ, ἐκλείσθησαν εἰς τὸ παρά τοῦ Μουραδίου πολιορκηθὲν φρούριον, ὅπερ ἀντέστη εἰς

τέσσαρες τρομερὰς ἐφόδους, ἃς πάντοτε πολιορκούμενοι ἀπέκρινον διὰ τῆς λόγχης· τέλος δὲ, ἔνεκα ἐλλειψεως τροφῶν, οἱ φρουρὶς παρεδόθη, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὰ φρούρια 40,000 'Ρώσσων.

Τὸ Κάρως ἀπαρτίζεται ὑπὸ ἕνδεκα φρουρίων, οἱ δὲ ἀμυντικὴ ἐξ ὀχυρωμάτων γραμμὴ ἔχει ἑκτάσιν 17 βερστίων.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΑΞΟΣΚΩΛΗΚΟΣ

'Ο μεταξοσκώληξ ὡς πάντα τοῦ εἰδους τούτου τὰ ἔντομα ὑφίσταται ποικίλας μεταβολὰς κατὰ τὸν βραχὺν αὐτοῦ βίον, καθ' ἑκάστην δὲ τούτων καὶ νέαν μεταμορφωσιν πάσχει, λαμβάνων σχῆμα καθολικηρίαν διαφορον ἐκείνου δὲ πρὶν εἶχε.

Μεταξὺ τῆς μεγάλης ποικιλίας τῶν ἔντομων, τῶν ὑπὸ τῆς φυσικῆς ἱστορίας περιγραφομένων, δὲ μεταξοσκώληξ κατέχει τὴν ἀνωτάτην θέσιν. Οὐ μόνον ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐπισπάται εἰς τὴν ἔρευναν τῶν διαφόρων αὐτοῦ μεταμορφώσεων, ἐκ τῆς ἐπιθυμίας, τῆς πληρώσεως τῆς περιεργείας ἡμῶν ὡς ἔντομολόγων, ἀλλ' εἰς βιωτικὴν ἡμῶν χρεῖαιν ὀθοῖσιν ἡμᾶς δύσις εἰς τὴν μελέτην τῆς φύσεως καὶ τὴν ἔξεων αὐτοῦ, διπλῶς διπλῶς τὸ δυνατόν ἐπωφελέστερον δυνηθῶμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν φυσικὴν αὐτοῦ φιλοπονίαν πρὸς ἡμέτερον κέρδος.

Οἱ μεταξοσκώληκες γεννῶνται ἐξ ὧν ἔχόντων μέγεθος κόκκου σινάπεως, καὶ παραγομένων κατὰ τὸ θέρος ἐκ τυνος χρυσαλλίδος ὑποφαίου χρώματος. Τὸ χρῶμα αὐτῶν εἶναι κίτρινον ἀλλὰ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἡμέρας λαμβάνουσι χρῶμα υποκυανοῦν. Ἐν κλειμασιν ἔχουσι συγκεκριμένην τὴν θερμοκρασίαν, καὶ διὰ καταλλήλων προφυλαξεών, τὰ ὡάτα ταῦτα διατηροῦνται κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἄνοιξιν, ἀνευ κινδύνου προώρου ἐκκολάψεως. Η περίοδος τῆς ἐκκολάψεως αὐτῶν δύναται νὰ ἐπισπευσθῇ ἢ βριδυνθῇ διὰ τεχνικῶν μέσων, ὥστε νὰ συμφωνῶσι πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ φυσικὴ τροφὴ τοῦ ἔντομου ὑπάρχει ἐν ἀρθονίᾳ πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

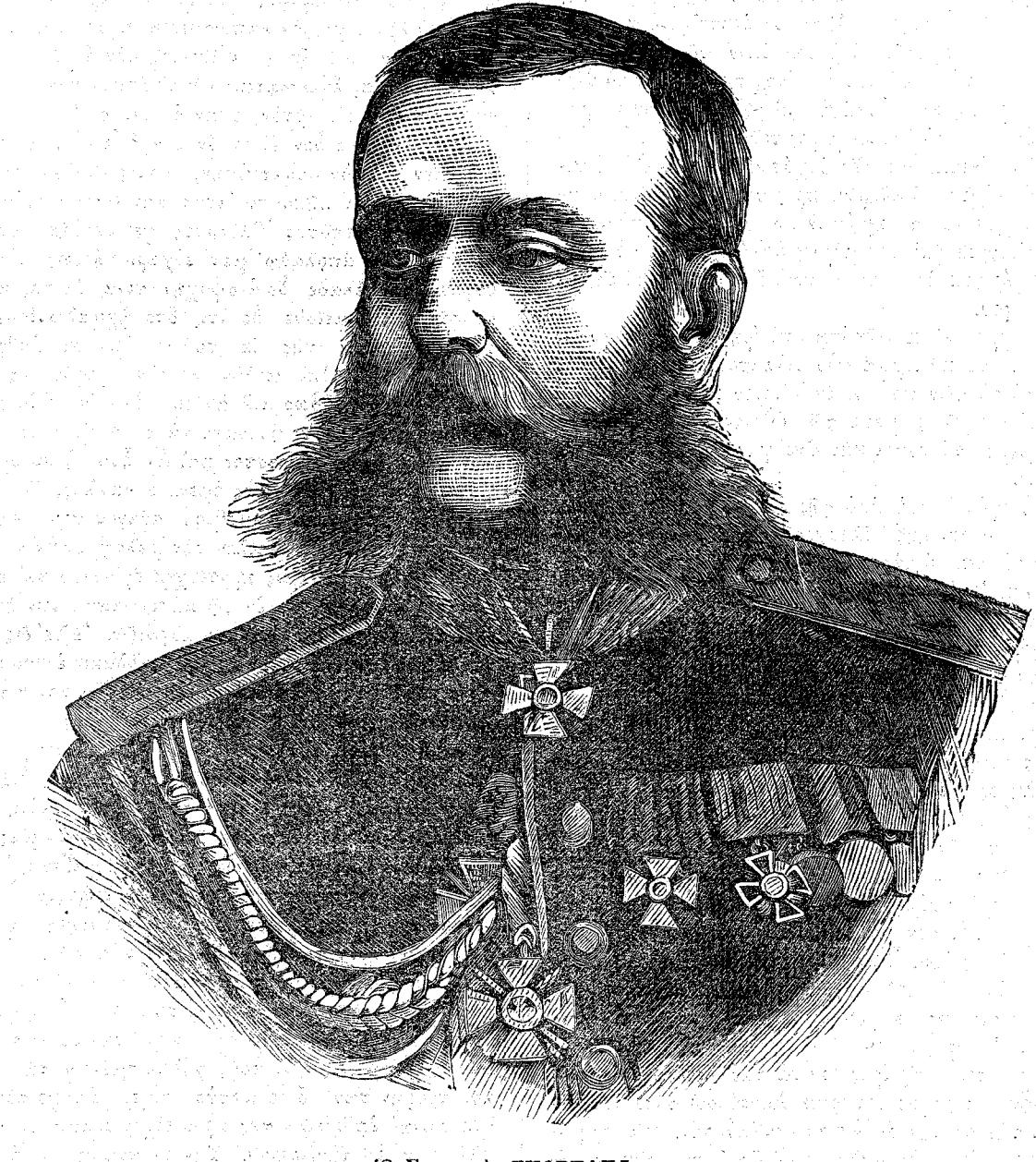
Πάσαι αἱ περίεργοι μεταβολαὶ καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ παρακολούθοις τὴν ζωὴν τοῦ μεταξοσκώληκος; τελοῦνται ἐν διαστήματι ὀλίγων ἑβδομάδων. Η περίοδος αὗτη ποικίλλει τωντὶ κατά τε τὸ κλίμακ ἢ τὴν θερμοκρασίαν ἐν οἷς ζῇ πᾶσαι αἱ βιωτικαὶ αὐτοῦ λειτουργίαι ἐπισπεύδονται, καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν κατάνευλογίαν βραχύνεται, ἐκ τῆς θερμότητος. Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ταύτην τὰ ἔργα αὐτοῦ εἰσίν ὅμοια ἐν πᾶσι τοῖς κλίμασι, καὶ αἱ αὐταὶ μεταβολαὶ συνοδεύουσι τὴν πορείαν αὐτοῦ.

Αἱ τρεῖς διαδοχικαὶ καταστάσεις ὑπάρχεως ἃς διέρχεται τὸ ἔντομον τοῦτο, εἴναι ἡ τοῦ σκώληκος, τῆς χρυσαλλίδος καὶ τοῦ ἔντομου. Η πρόσοδος τοῦ ἔντομου ἐν τῇ ὡς σκώληκος καταστάσει αὐτοῦ διακρίνεται διὰ πέντε χωριστῶν σταθμῶν ὑπάρξεως.

Όταν πρῶτον ἐκκολαφθῇ τὸ ὄδον, οἱ σκέληκὲς φαίνεται μέλας καὶ μικρὸς ἔχον περὶ τὸ ἐν τέταρτον δα-

κτύλου μῆκος. Η πρώτη ἔνδειξις ζωῆς ἐν αὐτῷ φαίνεται ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τοῦ νὰ λάβῃ τροφὴν εἰς ζήτησιν τῆς διοικητῆς δείκνυσι μείζονα δύναμιν μεταβατικῆς ἐνεργείας ἢ διπλῶς ποτὲ ἄλλοτε. Τοσοῦτον ὀλίγον ποθεῖ τὴν μεταβολὴν ὥστε ἐν γένει δύναται νὰ ἥψῃ, διπλῶς ποτὲ τροφὴν καὶ μένει ἀκίνητος ὡς ἐν ληθάργῳ. Ο μεταξοσκώληξ μόνον δὲν διατρέχει καθ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐ-

τούτῳ περίπου ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκκολάψεως, η κεφαλὴ τοῦ σκώληκος καθίσταται καταφαγῶς μείζων, τότε δὲ προσβάλλεται ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀσθενείας, διαρκούσης ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, καθ' ἃς ἀποποιεῖται τροφὴν καὶ μένει ἀκίνητος ὡς ἐν ληθάργῳ. Ο μεταξοσκώληξ αὐξάνει ταχέως καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ, τὸ

Ο Στρατηγὸς ΕΚΟΒΕΔΕΦ

τοῦ, πλειότερον διάττημα τῶν τριῶν ποδῶν. Επι τοι καὶ ἀν πεντηκόποιοι προσκολλάται εἰς τὸν σκελετὸν τοῦ φύλλου ἐξ οὗ τελευταῖον ἐτράψη, ἢ ὅταν ὅμως νωπῶν φύλλων ἀμέσως προσελκεῖται αὐτόν. Η δυσκινησία αὗτη τῶν μεταξοσκώληκων καθίστηκεν ἦπτον ἐπίπονον τὴν φροντίδα τῶν ἀγατορεφόντων τοιούτους.

Δὲ βάρος αὗτοῦ πολλαπλασιάζεται ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνός. Εάν εἴχε μίαν δορὰν θάτις θὰ ἐχρησιμευειν εἰς διπλῶν τὴν ὡς σκώληκος κατάστασιν αὐτοῦ, δύσκολως θὰ ἔστεινετο αὕτη ἵκανης ὥστε νὰ χωρῇ τὸ ἔντομον μερισθυνόμενον. Η οἰκονομία τῆς φύσεως λοιπὸν θαυμασίως ἐφοδίασε αὐτὸ μὲ εμβρύα ἀλλων δορῶν, προω-

ρισμένων διαδοχικώς ή χρησιμεύωστιν ἡ ἀσθένεια αὕτη τοῦ σκάληκος καὶ ἡ πρὸς τροφὴν ἀπάρεσκεια αὐτοῦ, πιθαγῶς προέρχεται ἐκ τῆς πιεσεως τῆς δορᾶς, παραπολὺ μικρᾶς καταστάσης διὰ καὶ χωρίση τῷ σώμα αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ τέλος τῆς τρίτης ἡμέρας ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ πρὸς τροφὴν ἀποποιήσεως, τὸ ζεύον φαίνεται, ἔνεκα τούτου, πολὺ καταβληθὲν, καὶ ισχνὸν, τοῦτο δὲ ὑλικῶς βούθει αὐτὸν εἰς τὴν ἐπίπονον ἐγχείρουν τῇς ἀποβολῆς τῆς δορᾶς· ταύτην νῦν ἐπιτελεῖ διὰ προστρίψεων τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τῶν ἵων τῶν περὶ αὐτὸ φύλαλων διασπάσαν δὲ διὰ τοιαύτης προστριβῆς τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ εξαγαγὸν καὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἔξαγει καὶ τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ δέρματος. Ἡ ἔξαγωγὴ εὐκολύνεται διὰ τῆς ἐκκύσεως ὑγροῦ δι' οὗ γίνεται τὸ δέρμα ὀλισθηρόν, πρὸς τούτοις δὲ διὰ συγχρόνου ἐκκύσεως καὶ νημάτων τινῶν μεταξῆς τὰ ὅποια προσκολλῶνται ἐπὶ τοῦ μέρους ἐφ' οὐ λιταταὶ τὸ ἔντομον, ἐπιφέροντα ἀντίστασιν τινὰ ἵνα ἐκσυρθῇ τὸ δέρμα εὔκολωτερον.

‘Η ἐκδόρα είναι τοσούτῳ πλήρης ὥστε οὐ μόνον
ὅλοκληρον τὸ κάλυμμα τοῦ σώματος ἀπορρίπτεται,
ἀλλὰ καὶ τὸ τῶν ποδῶν. ὅλοκληρον τὸ κρανίον, καὶ
αὐτοὶ οἱ σιαγῶνες μετὰ τῶν ὁδόντων. Τὰ διάφορα
ταῦτα μέρη δύνανται καὶ διὰ γυμνοῦ ὄφθαλμοῦ νὰ
ὅρθεσιν.

Δύο ή τρία λεπτά ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν προσπαθειῶν του ὁ σκώληξ δόλοςχερῷς ἀπαλλάσσεται, καὶ πάλιν φαίνεται ὑγιὴς καὶ ἰσχυρὸς, τρώγων ἀπλήσιως τὰ φύλλα. Ἐνίστε συμβαλνει τὸ ἔξωτερικὸν δέρμα νὰ μὴ ἀποσπᾶται καθολοκληρίαν, ἀλλὰ νὰ διασπᾶται καὶ νὰ ἀφίνει δακτυλιοειδὲς τμῆμα, προσκολλημένον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σώματος, ἐξ οὗ μεθ' ὅλας του τὰς προσπαθείας τὸ ἔντομον δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ. Μετά τινα προσπάθειαν, ο θάνατος συνήθως περαίνει τὰς ἀλγυδόνχς τοῦ ἔντομου.

Σκώληκες νεωτερί απαλλαγέντες τῆς δορᾶς των εὐκόλων διακρίνονται ἄλλων ἐκ του ὥχρου χρώματος καὶ τῶν πτυχῶν τοῦ δέρματος αὐτῶν. Ἀλλ' αἱ πτυχαὶ ταχέως ἔκλειπουσιν· ἔνεκα τῆς παχύνσεως καὶ αὐξήσεως τοῦ ἐντόμου τρέχοντος ἀδιακόπως ἐπὶ πέντε ἡμέρας. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον αὐξάνει εἰς μῆκος ἡμίσεως δακτύλου. Εἰὰν προσβληθῇ ἐκ δευτέρας ασθενεῖας, θὴν ἐπακολουθεῖ δευτέρα ἐκδορὰ, ὁ τρόπος τῆς τελέσεως ταύτης εἶναι ἀκριβῶς ὡς ὁ ἀνωτέρω περιγραφείς. Ὁ δρεῖς του τότε ἐπανέρχεται, καὶ ἔξακολουθεῖ ἐπὶ πέντε ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας τὸ μῆκος του αὐξάνει εἰς τρία τέταρτα δακτύλου· τότε δὲ ὑφίσταται τὴν τρίτην ἀσθένειαν καὶ ἐκδοράν. Πέντε ἡμέραι τροφῆς ἐπακολουθοῦσι, μεθ' ᾧ τετάρτη ἀσθένεια ἔρχεται, καὶ ἀπορρίπτει τὸ δέρμα του διὰ τελευταίαν φοράν, ἐν τῇ ὡς σκώληκι μορφῇ αὐτοῦ. Ἐγειρὲ τότε μῆκος ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἢ δύο δακτύλων. Τῆς τελευταίας ταύτης μεταβολῆς τελεσθέσης ὁ σκώληκις κατοιδιόρωται τὴν τροφὴν του ἀπλήστως, καὶ αὔξανει ταχέως ἐπὶ δέκα ἡμέρας.

[Ἐπειταὶ συγέχεται.]

H POZA

Η ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ

[Συνέχεια: ἵδε ἀριθ. 21.]

Ἐλησμόνητα νὰ σᾶξε εἶπω, ἀναγνῶσται μου, δτι, στε δ θυρωρὸς ἐπεισέρθη τὸ δεσμωτήριον μετά τῆς Ρόζας, ἔδειξε πρὸς αὐτὴν θύραν ὅχι μακρὰν τοῦ δωματίου τοῦ Ἐλένερτου, διὰ τῆς δοπίας ἥδυνατο τις νά εἰσέλθῃ εἰς μικρὸν κῆπον περικλειόμενον ὑπὸ ὑψηλῶν τοίχων, καὶ εἶπεν. «Ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει διαταγὴ ἐναντία, ἔχω κατὰ νοῦν ν' ἀφίνω τὸν Ἰππότην νὰ περιπατῇ εἰς αὐτὸν, δταν δ καιρὸς ἦναι καλές». Γοῦτο βεβαίως δὲν ἐλησμόνησεν ή Ρόζα, ἀλλὰ τὸ λγέφεσεν εἰς τὸν στρατιώτην, ζστις ἔβαλεν εἰς τοῦτον τὸν μικρὸν κῆπον κάθισμα καὶ μικρὰν τράπεζαν. Ενταῦθα δ Ἰππότης Ἐλένερτος γευματίσας ἔμεινεν δίλιγας ὥρας ἀπολαύσω μετ' εὐχαριστήσεως τὸν καθαρὸν δέρα ἔλαθε δὲ ἀναψυχήν τινα ἐκ τῆς καλῆς τροφῆς. Ἐνθυμεῖσθε δὲ δτι, στε ἡχμαλωτίσθη ἦτο ἄδυντος ἔνεκα τῆς ἐκ τοῦ τραύματος ἀσθενείας του. Ἡδὴ δὲ ἐπὶ πολὺν καιρὸν τρεφόμενος μόνον μὲ ἄρτον, ὅδωρ καὶ ἀθλιον ζωμόν, ἥδυνάτησε τοσοῦτον, ὡστε δὲν ἥδυνατο νὰ συνδιαλέγηται πολλὴν ὥραν, ὃσον εὐάρεστος καὶ ἀν ἦτο ἡ συνομιλία. Οὕτως ἐπὶ τινας στιγμὰς ἔμενε σιωπηλός, ἔθετε τὴν κειρά του ἐπὶ τοῦ πολυτίμου τέκνου του, ἐμειδία

ПАІДІКН ВІВЛІОӨНКН

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

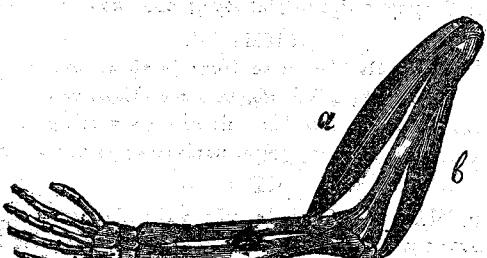
ZΩA.

ΚΕΦ. ΙΖ'.—ΟΞ ΜΥΩΝΕΣ.

Εἴπουμεν τινα περὶ τῶν μυόνων. Δὲν ὑπάρχει κίνησις; ἐν τῷ σώματι μὴ γινομένη πᾶσ' αὐτῶν. Κιγοῦνται δοτᾶ, καὶ κιγοῦσιν ἐπίσης καὶ ἔτερα μέρη, ὡς τὰ πλευράν, τὰς γωνίας τοῦ στόματος, τοὺς ὀφθαλμούς καὶ βλέφαρα. Φή.

καστην φρελιδούς επαισινήτως τὸν αγανὸν μᾶς ἑπ-
τότην. Αὐγὰ καὶ ἄλλα εἰδὸν τροφῆς ἐκόμιζεν ἡ Ἀγγὴ,
εἰς συχναὶ ἐπισκέψεις τῆς ὅποιας δὲν ἐπρόξενουν δυσ-
ερέσκειαν, διότι ἔφερεν ὀπωρικὰ καὶ ἀνθη πρὸς τὰ
ταιδία ἢ δῶρόν τι πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν.

Ἐπειδὴ δὲ θυρωρὸς καὶ ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ δὲν ἔ-
τυχε νὰ ἔταξειςεύσωσι πάλιν, σπανίως ή ὥραν
τε τὸν πατέρα της, ἐκτὸς κατὰ τὴν συνήθη ὥραν
αυτῷ ἦν ἐκδριζε πρὸς τοὺς φυλακισμένους τὴν ἐλει-
τὴν τροφήν των· δὲ πατήρ εἶχεν ἀπαγορεύει τὴν
μυκτερινὴν ἐπίσκεψίν της ἀφοῦ εἶχεν εὐκαιρίαν νὰ τὴν
βλέπῃ κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὴν δὲ πρώτην φορὰν καθ'
τὴν δὲ θυρωρὸς μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐπεσκέφθη
τοὺς φυλακισμένους, ή ὥρα ή κολούθησεν αὐτὸν πα-
ρευθὺς ἀνευ προσκλήσεως καὶ μετὰ ταπεινοφρεσύνης
τίπεν, «ἄγαθέ μου Κύριε, ἔξετέλεσα προσεκτικῶς
πάσας τὰς παραγγελίας σας καὶ ἐτόλμησα νὰ πράξω
καὶ τι περισσότερον» ἐνθυμουμένη δηλαδὴ ὅσα εἴπατε
περὶ τοῦ πλησίον τοῦ δωματίου του Ἰππότου κῆπου,

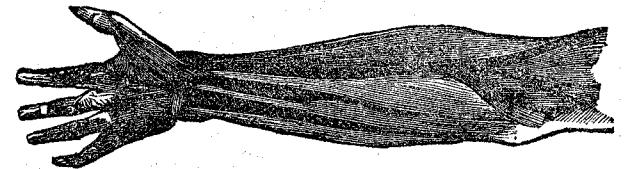
ἐπέτρεψα εἰς αὐτὸν νὰ περιπατῇ πολλάκις ἐντὸς αὐτοῦ ἦτο δὲ τοσοῦτον ὥχρδε καὶ ἀδύνατος, ὡστε ἐνόμισα ὅτι δὲ καθαρὸς ἀνὴρ ἦδύνατο νὰ τὸν ὀφελήσω

χίονα, ἐπίσσης καὶ τὸν μῦν τὸν καθιστῶντα αὐτὸν εὐ-
θύν. Πάγτες οἱ ἄλλοι μῆς τοῦ βραχίονος παραλείπονται
ἴνα ἔδητε μόνον πῶς οὗτοι λειτουργοῦσιν. "Ιδετε τὸν
μῦν ὑπὸ σημείουν αἱ δύτι ὅταν οὗτος βραχύνεται ἀνεγεί-
ρει τὸν βραχίονα, ἥτοι τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ βραχίονος
ὅπερ εἶναι κάτω τοῦ ἀγκῶνος. 'Ο μῆς ἡ φέρει ἀλιθε-
τον ἀποτέλεσμα. 'Η ἄκρα τοῦ μύονος τούτου συν-
δέεται πρὸς τὴν ἄκραν τοῦ ἀγκῶνος, ὅταν δὲ βραχύ-
νεται καταβιβάζει τὸν πῆχυν καὶ εὐθύνει τὸν βραχίονα.
"Οταν μῆς τις βραχύνεται, ὁγκοῦται. Εὐθύνατε τὸν
βραχίονάς σας, εἴτα δὲ πιάσατε τὸν διὰ τῆς ἑτέρας
χειρός σας ὀλίγον ἀνω τοῦ ἀγκῶνος, νῦν δὲ κλίνετε
τὸν βραχίονα ὅσον δύνασθε δύνατωτερον, θέλετε δὲ
τότε αἰσθηνθῆ τὸν μῦν ἐπὶ τοῦ βραχίονος ὁγκούμενον
καὶ σκληρυνόμενον ἐφ' ὃσον ἔχετε ἐπ' αὐτοῦ τὴν χει-
ρα σας.

Οι μῆνες εἰσὶ τὸ σαρκῶδες μέρος τοῦ σώματος. Τὸ κρέας τῶν ζώων γίνεται ἐκ μυόνων. Δὲν ἔχουσι τὸ αὐτὸν χρῶμα ἐν πᾶσι τοῖς ζώοις. Ἐν τισι εἰσὶν ἐρυθροὶ, ἐνῷ ἐν ἑτέρος εἰσὶ χρώματος ὑπερβλήρου. Τὸ κρέας τοῦ βοὸς εἶναι βαθὺ ἐρυθροῦν, καὶ λίγαν διαφέρει τοῦ τῶν ὄργη-θων. Οἱ μῆνες τῶν ὄργηθων εἶναι ἔτι ἀνοικτοτέρου χρώ-ματος.

‘Ο βραχίων κάτωθι τοῦ ἀγκῶνος εἶναι λιαν σαρκώδης. Οἱ πλεῖστοι τῶν κινούντων τοὺς δακτύλους ὑπάρχουσιν ἐν τῇ κατωτέρῳ εἰκόνι. Πιάσατε τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ βραχίονος μετὰ τῆς ἑτέρας χειρός σας, ενῷ κινεῖτε τοὺς δακτύλους καὶ θὰ αἰσθανθῆτε τοὺς μῆς πῶς βραχύνονται δπως ὥθησωτι τοὺς δακτύλους.

‘Η παρατεθειμένη είκὼν δεικνύει τοὺς μῆνας ἐν τῷ σαρῶ

κώδει τούτῳ μέρει τοῦ βραχίονος. Βλέπετε ὅτι εἰσὶν ἵκανῶς μεγάλοι. Ὁ καρπὸς εἶναι πολὺ λεπτός. Δὲν ὑπάρχουσιν ἐκεῖ μῆνες· ὑπάρχουσι στιλπναῖ, ὄμαλαι χορδαῖ, ἔξεργα φύεναι ἀπὸ τῶν μυῶν εἰς τοὺς δάκτυλους. Οἱ μῆνες ὥθησι τοὺς δάκτυλους διὰ τῶν χορδῶν τούτων. Δύνατεθε νὰ ἰδητε τὴν κίνησιν τῶν χορδῶν τούτων καθαρῶς ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τοῦ καρποῦ λεπτῆς κειρός καθέσον αἱ δάκτυλοι κινοῦνται.

Ἐπάρχουσι μόνον τινὲς μικρότατοι μῆνες ἐν τῇ χειρὶ,
ώς οἱ ἔξαπλοιοῦντες τοὺς δακτύλους, καὶ οἱ συστέλλον-
τες αὐτούς. Εὖν κινήσητε τοὺς δακτύλους σας κατ'
αὐτὸν τὸν τρίτον, θέλετε ἵδει ὅτι οἱ μῆνες, οἱ τοσοῦτον
ἔλαρρὴν ποιοῦντες ἐργασίαν, δὲν πρέπει νὰ ὁσι μεγά-
λοι καὶ ἴσχυροι. Οἱ μῆνες οἱ σκληρὸὶ ποιοῦντες ἐργα-
σίαν τῆς χειρὸς εἰσὶν ἐπὶ τοῦ βιαχίονος. Εἰσὶ μέγι-
στοι, διάτι ἔχει δὲν ἡσαν οὔτω, δὲν θὰ ἥδυνάμεθα νὰ
δράττωμεν τῶν πραγμάτων τοσοῦτον σφιγκτά, καὶ νὰ
ἀθούμεν τοσοῦτον ἴσχυρῶς ὡς ἐνίστε πράττομεν.

"Ιδετε νῦν διατί οἱ μεγάλοι οὗτοι μῆς εἰσὶ τεσοῦ-

τὸν μάκραν ἀπὸ τοῦ μέρους ἔνθα ἐκτελοῦσι τὴν ἑργασίαν των. Εάν ἐπιθεντὸν ἐν τῇ χειρὶ, θὰ τὴν καθίστων μεγάλην καὶ δύκινην. Επέθησαν ἐπόμενως ἐν τῷ βραχίονι, ἔνθα ὑπάρχει χειρὸς δί' αὐτοὺς, ἔχουσι δὲ μικρὸς, ἀλλ' ισχυροτάτας χορδὰς δί' ὃν ὥθεούσι τοὺς δακτύλους. Δίδουσι δὲ εἰς τὸν βραχίονα, τὸ στρογγύλον καὶ πλήρες ὅπερ καθίστα τὸ σχῆμα αὐτοῦ καμψόν.

Δύνασθε νὰ ἴδητε τὸ αὐτὸν εἶδος τῆς διευθετήσεως, ἐν τῷ ποδὶ τῶν πτηγῶν. Οἱ μεγάλοι μῆνις οἱ κινοῦντες τοὺς δακτύλους εἰσὶ περὶ τὴν κνήμην, μικροὶ δὲ καὶ ισχυροὶ χορδαὶ ἐκτείνονται ἀπ' αὐτῶν εἰς τοὺς δακτύλους.

Ως οἱ μῆνις οἱ κινοῦντες τοὺς δακτύλους τῆς χειρὸς εἰσὶν ἐπὶ τοῦ βραχίονος οὕτω καὶ οἱ μῆνις οἱ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν κινοῦντες κείνται ἐπὶ τῆς κνήμης. Εάν οἱ μῆνις ἐπιθεντὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς, θὰ τὸ καθίστων δύκινης, συγχρόνως δὲ ἡ κνήμη θὰ ἔτον ἀσχημος ἐκ τῆς ἐλλείφεως τῆς πληρότητος ἐκείνης ήν νῦν ἔχει.

Ἐν τῷ καρπῷ τῆς χειρὸς καὶ τῷ ἀστραγάλῳ οἱ τένοντες εἰσὶ σφιγκτὰ συγθέμενοι. Εάν δὲν ἔσται οὕτω θὰ ἐξήρχονται τῆς θέσεώς των. Τοῦτο θὰ συνέχαινε κυρίως εἰς τοὺς μέχρι τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν προβαίνοντας τένοντας.

Οἱ μῆνις ἔχουσι παντὸς εἶδους σχῆμα τινὲς εἰσὶ μέγιστοι καὶ τινὲς εἰς ἄκρων μικροί. Πόσον μεγάλοι εἰσὶν οἱ μῆνις τοῦ βραχίονος τοῦ χειριζομένου τὴν σφύραν καὶ τὸν πάλευν! Άλλὰ πόσον μικροὶ εἰσὶν οἱ μῆνις οἱ κινοῦντες τὰς μουσικὰς χορδὰς ἐν τῷ λάρυγγι ύψων ὅταν λαλεῖτε ή ἀδετεῖ! Οἱ μικροὶ οὗτοι μῆνις ποιοῦνται πάντας τοὺς διαφόρους τόνους τῆς φωνῆς διὰ τῆς κινήσεως τῶν χορδῶν.

Εἶπομεν ἐν τῷ κεφαλαίῳ περὶ τῆς ἀκοῆς περὶ τῶν μικρῶν ὀστῶν τοῦ ὡτός. Ταῦτα ἔχουσι ἐλαχίστους μῆνις, α καὶ ἡ κινοῦνταις αὐτά. Τὰ ὀστᾶ καὶ οἱ μῆνις α καὶ ἡ παρίστανται ἐν τῷ κατωτέρῳ σχήματι. Οἱ

μῆνις οὓς βλέπετε ἔχουσι τένοντας ἡ χορδὰς δί' ὃν κινοῦνται, καὶ δὲ τρόπον καὶ οἱ ἐν τῷ βραχίονι μῆνις. Τὰ τε ὀστᾶ καὶ οἱ μῆνις εἰσὶ μείζονα ἐν τῷ σχήματι τούτῳ ἡ ὅσον εἰσὶν ἐν τῷ σώματι. Ως τὰ ὀστᾶ εἰσὶν ἐλαχίστα τῶν ὅσων ἔχουμεν, οὕτω καὶ οἱ μῆνις. Ο μηχανισμὸς τοῦ ὡτὸς εἶναι ἐλάχιστος μηχανισμός.

Τὰ πτηγὰ τὰ ποσοῦτον ταχέως ἐπὶ τῶν πτερῶν των ἵπτάμενα ἔχουσι μεγίστους μῆνις κινοῦντας αὐτά. Οὕτωι, ποιοῦσι τὸ πλήρες, στρογγύλον στῆθος τὸ ὄποιον βλέπομεν ταῦτα ἔχοντα. Άλλ' οἱ μῆνις οἱ κινοῦντες τὰς μουσικὰς αὐτῶν χορδὰς ἐν τοῖς μικροῖς λάρυγξιν αὐτῶν, εἰσὶ τοσοῦτον μικροὶ ὥστε δυσκόλως τις τοὺς εὑρίσκει.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Διστάρεστα συμβάντα τῶν Ἀγγλικῶν σι-

δηροδρόμων. — Εν Ἀγγλίᾳ τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον ἐδημοσίευσε πρὸ μικροῦ τῶν ἀριθμὸν τῶν δυστυχημάτων, συμβάντων ἐπὶ τῶν γραμμῶν τῶν ἀγγλικῶν σιδηροδρόμων κατὰ τὸ 1876. Οἱ φονευθέντες ἀνέρχονται εἰς 1245, οἱ δὲ τραυματισθέντες εἰς 4723. Ξε τούτων δύοιπόροι φονευθέντες εἰσὶ 139, τριγύριτοι δύοιπόροι 1883. Υπάλληλοις 673 φονευθέντες καὶ 2600 τραυματισθέντες.

Καθ' ὅλην τούτην τὴν περίοδον διῆλθον ἐπὶ τῶν ἀγγλικῶν σιδηροδρόμων, ἐκτὸς τῶν συνδρομητῶν 538,287,295 δύοιπόρων, ἦτοι 31 περίπου ἑκατ. πλείους τοῦ προηγθέντος ἔτους, οὕτως ἀναλογεῖ εἰς φονευμένος πρὸς 3,872,570 καὶ εἰς τετραυματισμένος ἐπὶ 287,867 δύοιπόρων. Τὸ 1875 ή ἀναλογία ἦτο εἰς φονευμένος ἐπὶ 3,783,000 καὶ εἰς τετραυματισμένος ἐπὶ 280,800 δύοιπόρων.

Αἱ μεγάλαι εἰς καὶ λησίαι. — Ίδοι σύντομος καὶ πρίνεργος σημείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν προσώπων, ἀντία δύνανται νὰ περιλάβωσιν αἱ μεγάλαι ἑκκλησίαι τοῦ κόσμου: Ἀγ. Πέτρος τῆς Ρώμης 54,000, Μητρόπολις τοῦ Μιλάνου (ὁ Θόλος) 37,000, Ἀγ. Παῦλος Λονδίνου 25,000, Ἀγ. Σοφία Κωνσταντινούπολεως 23,000, Παναγία τῶν Παρισίων 21,000, Μητρόπολις Πίζας 13,000, Ἀγ. Μάρκος Ενετίας 7,000 ξα.

— Εν Πεκίνω πωλεῖται ἀντὶ 100 χιλιάδων ταλλήρων τὸ δύκινος στατον ίσως σύγγραμμα τοῦ κόσμου, συγκειμένον εἰς 6,109 τόμων καὶ φέρον τὸν τίτλον «Ἄυτοκρατορικὴ συλλογὴ παλαιᾶς καὶ νέας φιλολογίας.» Η ἐκτύπωσις τῆς κολοσσαίας ταύτης Ἐγκυλοπαιδείας ἤρχατο ἐν ἔτει 1722 ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Καγκ-Χί δια μολυθρίνων χάρακτηρων χυθέντων ἐπὶ τούτῳ. Τὰ περισσόμενα ἐν Σινικῇ πλήρη ἀντίτυπα εἶναι σπάνια.

— Ή νῆσος Μαδαγάσκαρα ἔχει μῆκος 980 μιλῶν καὶ μέγιστον πλάτος 360. Επιφάνειαν 228,570 τετραγωγικῶν μιλίων.

— Τὸ Ιαπωνικὸν κράτος σύγκειται ἐκ μικρῶν καὶ μεγάλων νήσων ἀριθμουμένων εἰς 3800, ἔχουσῶν δὲ πληθυσμὸν 33, 110,825 κατοίκων

— Ό πληθυσμὸς τῶν Ηνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κατὰ τὸ 1776 τῆς κηρυξεως τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν ἦν καὶ τῶν δούλων περιλαμβανομένων 2,614, 300. Πληθυσμὸς τῷ 1877, πάντων ἐλευθέρων, 42,856,000.

Δύσις Αἰγαίματος I.

Πυρίτης—Πίτυς.

— Ελυσεν αὐτὸ δ. κ. Π. Στεφανίδης (Σμύρνη).

Δύσις Γρίφου 11.

Φρουρος—τ—υ—αρ—ετη—σ—η—R—γασ—ια—S—πι

Φρουρὸς τῆς ἀρετῆς ἡ ἐργασία ἐστι[ν].

— Ελυσεν αὐτὸν οἱ κκ. Π. Γ. Αλεξαρέτου, Ι. Β. Σαπουντζάκης, Μ. Ι. Παπαδιαμαντόπουλος, Ν. Θ. Καρόκλης (Αθήναι), Γ. Μπονανιδρός (Ζάκυνθος), αι κκ. Ἀσπασία Χαριτοπούλου (Πύργος) καὶ Μ. Ζηράκη (Σύρος), δ. κ. Π. Γ. Κ. (Πειραιεύς) καὶ Π. Στεφανίδης (Σμύρνη).

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λύται τῶν λογοπαιγνίων νὰ μὴ πειρφροῦνται τὰ δυστολώτερα. — Μόνον τῶν συνδρομητῶν τὰ δύναματα καταχωροῦνται καὶ ταῦτα δταν φθάσσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον 8 ἡμέρας πρὸ τῆς διανομῆς τοῦ ἐπομένου ἀριθμοῦ.

ΑΙΓΑΙΜΑ ΙΑ'.

Δίνει έμου δὲν δύνασαι νὰ ζήσῃς ἐν τῷ κόσμῳ.

Ο τῆς καρδίας φύλαξ σου, σὲ εἶπον τόνομά μου.

Τὴν κεφαλήν μου ἔχοφας; εἰς σύνοικον πιστόν σου,

Κ' εἰς σύντροφον ἀχριστον κατέστησάς με πάλιν. Α. Σ.

ο. Θ. ζ

Ο κ. Μάνωφ, καθηγητής τῆς γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς γλώσσης μετώκησε εἰς τὴν οἰκίαν Δ. Φύτιζα, δόδες Πραξείτελους ἀριθ. 3.